

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--



שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
היה אחד מהן משחק בקוביא.												■	<	מז.	
הא תו למה לי?												;		מז.	
תנא פסולא דאורייתא וקתני פסולא דרבנן.												!	◊	מז.	
היו שניהן חשודין.													■	<	מז.
היכי תנן?	רבא לרב נחמן:												◊	^	מז.
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]												!		מז.
הלכתא מאי?	[רבא לרב נחמן]												^		מז.
לא ידענא.	א"ל: [רב נחמן]												!		מז.
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איתמר: אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:												!	◊	מז.
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	וכן תני רב זביד בר אושעיא:												!		מז.
ר' יוסי אומר: יחלוקו.	איכא דאמרי, תני רב זביד: א"ר אושעיא:												!		מז.
עבד רב נחמן עובדא: יחלוקו.	רב יוסף בר מניומי:											○		מז.	
חזרה שבועה למקומה.													■	<	מז.
להיכן חזרה?													^		מז.
חזרה שבועה לסיני	רבי אמי, רבותינו שבבבל אמרו:												!	◊	מז.
חזרה שבועה למחויב לה.	[רבי אמי], רבותינו שבארץ ישראל אמרו:												!	◊	מז.
רבותינו שבבבל - רב ושמואל, רבותינו שבארץ ישראל - ר' אבא.	רב פפא:												■	◊	מז.
רבותינו שבבבל - רב ושמואל													■		מז.
וכן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה	דתנן:												■	◊	מז.
ממאן?	והוינן בה:											^	■		מז.
אילימא מלוה												!	■		מז.
אבוהון שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה?												;	■		מז.
אלא הכי קאמר: וכן היתומין מן היתומין לא יפרעו אלא בשבועה													■	◊	מז.
לא שנו אלא שמת מלוה בחיי לווה, אבל מת לווה בחיי מלוה - כבר נתחייב מלוה לבני לווה שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												■	◊	מז.
רבותינו שבארץ ישראל - רבי אבא													■	◊	מז.
דהווא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דרב אמי, יתיב ר' אבא קמיה אייתי חדא סהדא דמחטף חטפה מיניה, א"ל: אין, חטפי ודידי חטפי													○	◊	מז.
היכי לדיינו דיניי להאי דינא? נימא ליה: זיל שלים, ליכא תרי סהדי נפטריה, איכא חד סהדא נימא ליה: זיל אישתבע, כיון דאמר מחטף חטפי, הוה ליה כגולן	רבי אמי:												;	◊	מז.
הוה מחויב שבועה ואין יכול לישבע, וכל המחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם.	רבי אבא:												!	◊	מז.
כוותיה דרבי אבא מסתברא	רבא:												■	◊	מז.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ <b>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</b> < <b>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</b> <b>O מעשה-story</b>	<b>מימרא-statement</b> ; <b>קושיא-challenge</b> ^ <b>שאלה-question</b> ! <b>תירוץ-answer</b> ■ <b>ראייה-proof</b>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות כ"ב) שבועת ה' תהיה בין שניהם - ולא בין הירושין	דתני רבי אמי:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, ואמר ליה: חמשין אית ליה וחמשין לית ליה												!
מה לי הוא ומה לי אבוהא												ז
אלא לאו דאמר ליה: מנה לאבא ביד אביך, אמר ליה: חמשין ידענא וחמשין לא ידענא												!
אי אמרת בשלמא אביו כי האי גוונא מיחייב, איצטריך קרא למיפטר גבי יורשין, אלא אי אמרת אביו כי האי גוונא נמי פטור, קרא גבי יורשין למה לי.												◇
ורב ושמואל, האי שבועת ה' מאי קא דרשי ביה?												ז
מיבעי ליה לכדתניא:												!
שבועת ה' תהיה בין שניהם - מלמד שהשבועה חלה על שניהם.	שמעון בן טרפון:											!
אזהרה לעוקב אחר נואף מנין? ת"ל: (שמות כ') לא תנאף, לא תנאיף .	שמעון בן טרפון:											◇
(דברים א') ותרגנו באהליכם - שמעון בן טרפון אומר: תרתם וגיניתם באהלו של מקום.	[שמעון בן טרפון]											◇
(דברים א') עד הנהר הגדול נהר פרת - שמעון בן טרפון אומר: קרב לגבי דהינא ואידהן.	[שמעון בן טרפון]											◇
עבד מלך כמלך.	דבי רבי ישמעאל תנא:											■
והחנוני על פינקסו כו'.												■
טורח שבועה זו למה?	תניא, אמר רבי:											ז
שניהם נשבעין ונוטלין מבעל הבית.	א"ל ר' חייא תנינא:											!
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?												^
פועלין נשבעין לחנוני	ת"ש: דתניא, רבי:											ז
ואם איתא, לבעל הבית מיבעי ליה												ז
פועלים נשבעין לבעל הבית במעמד חנוני, כי היכי דליכספו מיניה.	רבא:											!
שתי כיתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	איתמר: [רב הונא]											◇
בהדי סהדי שקרי למה לי?	רב חסדא:											◇
שני מלוין ושני לוויין ושני שטרות - היינו פלוגתייהו												◇
מלוה ולוה ושני שטרות - יד בעל השטר על התחתונה												◇
שני מלוין ולוה אחד ושני שטרות - היינו מתניתין												◇
ב' לוויין ומלוה אחד ושני שטרות מאי?												^
תיקו.												■
אחד אומר: גבוה ב' מרדעות, ואחד אומר: שלש - עדותן קיימת אחד אומר: ג', ואחד אומר: ה' - עדותן בטלה, ומצטרפין לעדות אחרת	מתיב רב הונא בר יהודה:											ז
מאי לאו לעדות ממון												ז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review &lt; מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא ואחר מצטרפין לעדות אחרת של ר"ח, דהוי להו תרי וחד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	רבא:											!	◇
אמר לחנוני: תן לי בדינר פירות כו'.													<
אימתי? בזמן שהפירות צבורין ומונחין ושניהן עוררין עליהן, אבל הפשילן בקופתו לאחוריו - המע"ה.	תניא, א"ר יהודה:												◇
אמר לשולחני: תן לי כו'.													<
וצריכא, אי אשמעינן הא קמייחא, בהך קא אמרי רבנן - משום דפירי עבידי דמרקבי, וכיון דמרקבי לא משהו ליה, אבל מעות דלא מרקבי - אימא מודי ליה לרבי יהודה ואי איתמר בהא, בהא קאמר רבי יהודה, אבל בהך אימא מודה להו לרבנן, צריכא.													◇
כשם שאמרו: הפוגמת כתובתה וכו' וכן היתומין לא יפרעו.													<
ממאן?													^
אילימא מלוה													!
אבוהון שקיל בלא שבועה ואינהו בשבועה?												⚡	
הכי קאמר: וכן היתומים מן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה.													■
לא שנו אלא שמת מלוה בחיי לוח, אבל מת לוח בחיי מלוה - כבר נתחייב מלוה לבני לוח שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:												◇
שלחיה קמיה דר' אלעזר: שבועה זו מה טיבה?													^
יורשין נשבעין שבועת יורשין ונוטלין.	שלח להו: [רבי אלעזר]												!
שלחיה בימי רבי אמי													○
אמר: כולי האי שלחי לה ואולי אי אשכחינן בה טעמא, מי לא שלחינן להו?	[רבי אמי]												○
אלא אמר רבי אמי, הואיל ואתא לידן נימא בה מילתא: עמד בדין ומת - כבר נתחייב מלוה לבני לוח שבועה, ואין אדם מוריש שבועה לבניו, לא עמד בדין ומת - יורשין נשבעין שבועת יורשין ונוטלין.	[רבי אמי]												◇
אטו בי דינא קא מחייבי ליה שבועה? מעידנא דשכיב לוח איחייב ליה מלוה לבני לוח שבועה	מתקוף לה רב נחמן:												⚡
אי איתא לדרב ודשמואל - איתא, אי ליתא - ליתא.	אלא אמר רב נחמן:												◇
אלמא מספקא ליה													⚡
עבד רב נחמן עובדא יהלוקן	והאמר רב יוסף בר מניומי:												⚡
לדבריו דרבי מאיר קאמר, וליה לא סבירא ליה.													!
מתה - יורשיה מזכירין את כתובתה עד עשרים וחמש שנים	מתיב רב אושעיא:												⚡
הכא במאי עסקינן - שנשבעה ומתה.													!
נשא ראשונה ומתה, נשא שניה ומת הוא - שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה	תא שמע:												⚡
ה"נ שנשבעה ומתה.													!
אבל יורשיו משיביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאין ברשותה	ת"ש:												⚡
לצדידין קתני, אותה באלמנה, ויורשיה בגרושה.	רב שמעי':												!
יפה כח הבן מכח האב, שהבן גובה בין בשבועה ובין שלא בשבועה, והאב אינו גובה אלא בשבועה	מתיב רב נתן בר הושעיא:												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-רא</p>
--	---

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היכי דמי?												⋄
דמת לזה בחיי מלוה												⋄
שהבן גובה בין בשבועה ובין שלא בשבועה, בשבועה - שבועת ירושין, שלא בשבועה - כרשב"ג	וקתני:											⋄
הא מני? בית שמאי היא	רב יוסף:											⋄
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	דאמרי: [בית שמאי]											⋄
איקלע רב נחמן לטורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרו ליה: ליתי מר נעקרא להא דרב ושמואל	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]											⋄
איכפלי ואתאי כל הני פרסי למעקרא להא דרב ושמואל? אלא הבו דלא לוסף עלה.	אמר להו: [רב נחמן]											⋄
כגון מאי?												⋄
הפוגם את שטריו ומת - יורשין נשבעין שבועת ירושין ונטלין.	דאמר רב פפא:											⋄
ההוא דשכיב ושבק ערבא												⋄
הא נמי דלא לוסף עלה הוא	סבר רב פפא למימר:											⋄
אטו ערבא לאו בתר יתמי אזיל?	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											⋄
ההוא דשכיב ושבק אחא												⋄
הא נמי דלא לוסף עלה הוא	סבר רמי בר חמא למימר:											⋄
מה לי שלא פקדני אבא, ומה לי שלא פקדני אחי.	אמר ליה רבא:											⋄
השתא דלא איתמר הלכתא לא כרב ושמואל ולא כרבי אלעזר, האי דיינא דעבד כרב ושמואל - עבד, דעבד כרבי אלעזר - עבד.	רב חמא:											⋄
האי שטרא דיתמי, לא מקרע קרעינן ליה ולא אגבווי מגבינן ביה	רב פפא:											⋄
אגבווי לא מגבינן ביה, דלמא סבירא לן כרב ושמואל												⋄
ומקרע לא קרעינן ליה, דהאי דיינא דעבד כרבי אלעזר - עבד.												⋄
ההוא דיינא דעבד כרבי אלעזר, הוה צורבא מרבנן במתיה, אמר ליה: אייתניה איגרתא ממערבא דלית הלכתא כרבי אלעזר אמר ליה: לכי תייתי. אתא לקמיה דרב חמא												⋄
האי דיינא דעבד כרבי אלעזר - עבד.	א"ל: [רב חמא]											⋄
ואלו נשבעין.												⋄
אטו בשופטני עסקינן?												⋄
הכי קאמר, ואלו נשבעין שלא בטענת ברי אלא בטענת שמא: השותפין והאריסין.												⋄
בן בית שאמר, לא שנכנס ויוצא ברגליו, אלא מכניס לו פועלין ומוציא לו פירות, מכניס לו פירות ומוציא לו פירות.	תנא:											⋄
ומאי שנא הני?												⋄
משום דמורו בה התירא.												⋄
והוא שיש טענה ביניהו שתי כסף.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											⋄
כמאן? כשמואל												⋄

<b>disputants-חולקים</b> ♦ ◇ <b>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</b> < <b>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</b> <b>O מעשה-story</b>	■ <b>מימרא-statement</b> ⚡ <b>קושיא-challenge</b> ^ <b>שאלה-question</b> ! <b>תירוץ-answer</b> ■ <b>ראיה-proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	



שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
והתני רבי חייא לסיועיה לרב	[רבי חייא]										⚡	◇	מח:	
אימא: כפירת טענה, כרב.											■	◇	מח:	
חלקו השותפין והאריסין.												■	מח: <	
מהו לגלגל בדרבנן?	איבעיא להו:										^	◇	מח:	
לוה הימנו ערב שביעית, ולמוצאי שביעית נעשה לו שותף או אריס - אין מגלגלין	ת"ש:										⚡	◇	מח:	
טעמא דלוה הימנו ערב שביעית, דאתיא שביעית אפקעתי, הא שאר שני שבוע מגלגלין.											⚡		מח:	
לא תימא: הא שאר שני שבוע מגלגלין, אלא אימא: נעשה לו שותף או אריס ערב שביעית, ולמוצאי שביעית לוח הימנו - מגלגלין.											!	◇	מח:	
נעשה לו שותף או אריס ערב שביעית, ולמוצאי שביעית לוח הימנו - מגלגלין	הא בהדיא קתני לה:										⚡	◇	מח:	
ש"מ: מגלגלין בדרבנן, ש"מ.											■	◇	מח:	
לכל מגלגלין, חוץ משכיר שאין מגלגלין	רב הונא:											■	◇	מט.
לכל אין מקילין, חוץ משכיר דמקילין.	רב חסדא:											■	◇	מט.
מאי בינייהו?												^		מט.
איכא בינייהו: לפתוח לו.												!	◇	מט.
והשביעית משמטת כו'.												■	מט. <	
מנה"מ?												^		מט.
דאמר קרא: (דברים טו) וזה דבר השמטה, ואפילו דיבור משמטת.	רב גידל אמר רב:											!	◇	מט.
<b>הדרן עלך כל הנשבעין.</b>														

◆ חולקים-disputants  
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review  
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment  
 O מעשה-story

■ מימרא-statement  
 ; קושיא-challenge  
 ^ שאלה-question  
 ! תירוץ-answer  
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ארבעה שומרין הן: שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר.												■	מט.
שומר חנם נשבע על הכל, והשואל משלם את הכל, נושא שכר והשוכר - נשבעין על השבועה ועל השבועה ועל המתה, ומשלמין את האבדה ואת הגניבה.												■	מט.
אמר לשומר חנם היכן שורי?												◇	מט.
אמר לו מת, והוא שנשבר או נשבה או נגנב או אבד												◇	מט.
נשבר, והוא שמת או נשבה או נגנב או אבד												◇	מט.
נשבה, והוא שמת או נשבר או נגנב או אבד												◇	מט.
נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה או אבד												◇	מט.
אבד, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב												◇	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור.												◇	מט.
היכן שורי? אמר לו איני יודע מה אתה סח, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או אבד, משביעך אני ואמר אמן - פטור.												◇	מט.
היכן שורי? אמר לו אבד, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.												◇	מט.
היכן שורי? ואמר לו נגנב, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.												◇	מט.
אמר לאחד בשוק היכן שורי שגנבת? הוא אומר לא גנבת, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.												◇	מט.
ראה עדים שמשמששין ובאין, אמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן.												■	מט.
אמר לשואל היכן שורי												◇	מט.
אמר לו מת, והוא שנשבר או נשבה או נגנב או אבד												◇	מט.
נשבר, והוא שמת או נשבה או נגנב או אבד												◇	מט.
נשבה, והוא שמת או נשבר או נגנב או אבד												◇	מט.
נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה או אבד												◇	מט.
אבד, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב												◇	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור.												◇	מט.
היכן שורי? אמר לו איני יודע מה אתה סח, והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או נאבד, משביעך אני ואמר אמן - חייב.												◇	מט.
אמר לנושא שכר והשוכר היכן שורי?												◇	מט.
א"ל מת, והוא שנשבר או נשבה												◇	מט.
נשבר - והוא שמת או נשבה												◇	מט.
נשבה - והוא שמת או נשבר												◇	מט.
נגנב - והוא שאבד												◇	מט.
אבד - והוא שנגנב												◇	מט.
משביעך אני ואמר אמן - פטור												◇	מט.

♦ חולקים-disputants  
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review  
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment  
 O מעשה-story  
 ■ מימרא-statement  
 ; קושיא-challenge  
 ^ שאלה-question  
 ! תירוץ-answer  
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:



שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מת או נשבר או נשבה, והוא שנגנב או אבד, משביעך אני ואמר אמן - חייב												■	◊	מט:	
אבד או נגנב, והוא שמת או נשבר או נשבה, משביעך אני ואמר אמן - פטור.													■	◊	מט:
זה הכלל: כל המשנה מחובה לחובה ומפטור לפטור מחובה לפטור - חייב.													■	◊	מט:
זה הכלל: כל הנשבע להקל על עצמו - חייב, להחמיר על עצמו - פטור.													■	◊	מט:
מאן תנא ארבעה שומרינ?													^	◊	מט:
ר' מאיר היא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												!	◊	מט:
מי איכא תנא דלית ליה ארבעה שומרינ?	רבא לרב נחמן:												;	◊	מט:
הכי קאמינא לך, מאן תנא דאמר: שוכר כנושא שכר דמי? אמר רבה בר אבוה: רבי מאיר היא.	אמר ליה: [רב נחמן]												!	◊	מט:
והא רבי מאיר איפכא שמעינן ליה													;	◊	מט:
שוכר כיצד משלם? ר' מאיר אומר: כשומר חנם	דתנן: [רבי מאיר]												■	◊	מט:
כנושא שכר	רבי יהודה:												■	◊	מט:
רבה בר אבוה איפכא תני.													!	◊	מט:
הני ארבעה הוו? שלשה הון													;	◊	מט:
ארבעה שומרינ ודיניהן שלשה.	רב נחמן בר יצחק:												!	◊	מט:
אמר לשומר חנם כו'. היכן שורי כו'. אמר לאחד בשוק כו'. אמר לשומר כו'. היכן שורי? אמר לו איני יודע מה אתה סח כו'.													■	◊	מט:
וכולן פטורין משבועת שומרינ והייבין משום שבועת ביטוי	רב:												■	◊	מט:
אף פטורין משום שבועת ביטוי.	שמואל:												■	◊	מט:
במאי קמפלגי?													^	◊	מט:
ליתא בלהבא	שמואל סבר:												!	◊	מט:
איתיה בלאו והן.	רב סבר:												!	◊	מט:
והא איפליגו בה חדא זימנא													;	◊	מט:
שבועה שזרק פלוני צרור לים, שבועה שלא זרק - רב אמר: חייב	דאתמר: [רב]												■	◊	מט:
פטור	שמואל:												■	◊	מט:
רב אמר חייב - דאיתא בלאו והן	[רב]												;	◊	מט:
ושמואל אמר פטור - דליתא בלהבא	[שמואל]												;	◊	מט:
צריכא, דאי אשמעינן בהא, בהא קאמר רב - משום דמנפשיה קמישתבע, אבל בהך דבי דינא משבעי ליה - אימא מודי ליה לשמואל, כדרבי אמי													!	◊	מט:
כל שבועה שהדיינים משביעין אותה - אין הייבין עליה משום שבועת ביטוי	דאמר רבי אמי:												!	◊	מט:
ואי איתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודה ליה לרב, צריכא.													!	◊	מט:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	



שבועות-ארבעה שומרים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
כל שבועה שהדיינין משביעין אותה - אין בה משום שבועת ביטוי, שנאמר: (ויקרא ה') או נפש כי תשבע לבטא בשפתים - מעצמו, כדר"ל	גופא, אמר ר' אמי:	■											◇	<	מט:
כי משתמש בארבע לשונות: אי, דלמא, אלא, דהא.	דאמר ר"ל:	■	■											◇	מט:
כולן פטורין משבועת שומרין והייבין משום שבועת ביטוי, חוץ מאיני יודע מה אתה סח דשואל, וגניבה ואבידה דנושא שכר ושבושוכר - שהוא חייב, שהרי כפרו ממון.	רבי אלעזר:											■		◇	מט:
הדרן עלך ארבעה שומרין וסליקא לה מסכת שבועות															